

Ezkerraldeko adarraren hotsa

Ibaizabaleko Ibarrekerra asko aldatu da azken urteotan. Etorbideak zabaldu dira, lorategiak eta plazak ugaltu, etxe berriak egin eta, metroa hartuz gero, 10 minututan hel zaitezke Ezkerraldeko muinera. Euskararen presentzia ere handitu da, gero eta gehiago eta agerikoagoak dira bertako euskaldunak. Horren adibide dugu Adarrots, euskal musika tradizionala oinarrian, folk musika sortu eta euskaraz abesten duen taldea. 10 urte bete ditu Adarrotsek, eta ospatzeko Adarraren Hotsa disko-liburua argitaratu dute. Dagoeneko, Ibarrekerraren adarraren hotsa ez da Bizkaiko Labe Garaien tutua.

| MYRIAM GARZIA |
Argazkia: Adarrots

IBARREZKERREKO 7 lagunek osatzen dute Adarrots folk taldea. Iñigo Espiña (biolina), Iñigo Carballo (alboka) eta Sendoa Gil (perkusioa) izan ditugu mintzakide, taldearen 10. urteurrenari errepasoa egiteko, eta horren harira, *Adarraren Hotsa*, argitaratu duten disko-liburuaz jarduteko.

Ortuellako lagunarteko bazkari bat alaitzeko elkartu ziren lehen aldiz, 2004ean, eta ordutik, taldeko kideak sarri aldatu badira ere, beren musikak iraun dezan lortu du Adarrotsek. “10 urte hauetan gauza asko gertatu zaizkigu”, gogoratu du Sendoa Gilek. Tartean, maketa bat eta bi disko argitaratu dituzte, *Haižekada* (2009), *Zazpi Ditut* (2012) eta berriena, *Adarraren Hotsa* (2014), taldeak berak autoekoitziak denak.

Euskal musika tradizionalako tresnak erabiltzen dituzte (alboka, txirula edota kaxoia), beste zenbait musika-tresnarekin batuz (biolina, klarineta edota gitarra). Baina “gure erara moldatzen ditugu” diosku Iñigo Carballok, taldeko albokariak. “Hasieran bertsiak egiten hasi ginen, euskal musika tradizionalako doinuak edota euskal musikari ezagunen abestiak jotzen genituen, baina halako batean gure abestiak egiten hasia erabaki genuen”, jarraitu du albokariak. “Eta pausu bat haratago eman genuen, tabernetatik eta kontzertu txikietatik eszenatoki handietara” diosku Iñigo Espiñak, bibolin-jotzaileak.

2009an, Mendebala Folk Jaialdi ezagunean talde hasiberrien saria irabazi zuten Adarrotseko lagunek, eta sariari esker, lehen CDa grabatu zuten: *Haižekada*. Córdoba (Espainia) Eurofolk jaialdian ere saria irabazi eta nazioartean jotzeko ateak zabaldu zitzaizkion Adarrotsi. Portugalen, Italian eta Irlandan hainbat zuzeneko eskaini zituzten. “Guretzat oso garrantzitsua izan zen, euskal musika kanpora ateratzeko aukera izan genuelako. Baina harritu gintuen Espainia mailako jaialdi batean euskaraz abesten duen taldea saritzeak”.

“Gure antzeko taldeak inguruotan zein egoeratan dauden ikusi besterik ez, diskoetxearen rola hain beharrezkoa ere ez dela ohartzeko”

Iñigo Espiña,
biolin-jotzailea

Autoekoizpenaren aldeko hautua

Lehendabiziko diskoa Mendebala jaialdiak ekoitzi bazuen ere —horixe zuen saria—, hurrengo bi diskoak beraiek autoekoitziak dira. “*Haižekada* diskoa grabatuta genuela zenbait diskoetxerekin hitz egin genuen, baina gauzak nola zeunden ikusita, hurrengo diskoak gure kabuz egitea erabaki genuen”, dio Carballok. “Gure antzeko taldeak inguruotan zein egoeratan dauden ikusi besterik ez, diskoetxearen rola hain beharrezkoa ere ez dela ohartzeko. Guretzat garrantzitsua da sormenetik hasi eta prozesu osoa kontrolatzea”, zehaztu du Espiñak.

Euskal musika tradizionaletik abiatu dira, baina doinu zaharrak gaurkotzearen aldeko apustua egin du Adarrots taldeak. “Euskal

Herriko doinu eta erritmo tradizionalak jotzen ditugu baina aldi berean geure abestiak sortzen saiatzen gara” dio Sendoa Gilek. “Guk geuk sortutako musika da. Hala ere, euskal musika tradizionalako tresnak erabiltzen ditugunez, alboka eta abar, kutsu tradizional hori emana dator. Azken diskoko abestiak, adibidez, denak dira geuk sortutakoak. Hala ere, erritmo tradizionalak erabiltzen ditugu gehienetan (arin-arinak edota dantzak), egitura hoiek daude abestien oinarrian”, dio Iñigo Carballok. Sorkuntzari dagokionez, “Iñigok albokaz sortutako melodiatik abiatzen gara, doinu horri bakoitzak bere ekarpena egiten dio, geruzak gehituz”, jarraitu du biolin-jotzaileak.

Ezkerraldeko euskal musika

“Hasieratik erabaki genuen euskaraz sortzea. Gure eskualdean, ezkerraldean, euskaraz abestea ez da oso gauza arrunta. Zaila da eta bertako jende askorengana ez gara heltzen. Hala ere, Ezkerraldean gero eta euskaldun gehiago dago eta gero eta gehiago entzuten da euskara. Jende askoren militantiari esker”, albokariak azaldu duenez. “Gure taldea egotira horren isla da. Ezkerraldean badaude euskaldun zaharrak, euskaldun berriak, euskalduntze prozesuan daudenak eta euskaraz ez dakien jendea. Gure taldean beste horrenbeste gertatzen da”.

Adarrotsen azken diskoa, *Adarraren Hotsa*, ez da disko hutsa, taldearen 10. urteurrena ospatzeko liburu-diskoa baizik. “Gure historia kontatu nahi genuen” dio Iñigo Carballok.

**Hasieran euskal musika
tradizionalako
doinuak eta euskal
musikari ezagunen
abestiak jotzen
zituzten Adarrots
taldekoek.**

Hiru formatu ditu lan honek: DVDa, taldearen ibilbidea azaltzen duen dokumentala jasotzen duena; CDa, azken urteotako 10 abestiz osatua, urte bakoitzeko bat, gehi 4 abesti berri, non agerikoa baiten taldearen garapena; eta, azkenik, 40 orrialdeko liburuxka, taldearen argazki eta zenbait hausnarketaz jantzia. Adarrotsen zuzenekoetan, hiru formatuak bistaratzen dira, kontzertuan dokumentala eta argazkiak ere ikusi baitaitezke.

Adarrotsen urteotan egin dituen lagun eta kide garrantzitsuen artean, Balea estudioetako Asier Erzilla eta Unai Gonzalez ditugu —besteak beste Kepa Junkeraren ohiko soinu teknikariak—. *Haizekada* lehen diskotik hasi eta geroztiko guztiak Balea estudioetan grabatu dituzte. “Hastapenetan batez ere, funtsezko izan zen Asierren laguntza. Berak erakutsi zigun nola produzitu eta grabatu behar den diskoa”, Sendoa Gilen hitzetan. “Haien harrera ona eta konplizitatea erabatekoa izan da beti” dio Espiñak. Unai Gonzalezek berak laguntzen ditu zuzenekoetan teknikari gisa, “eta hori, oso garrantzitsua da, ondo ezagutzen baitu zein den taldearen soinua”, biolin-jotzailearen ustez.

“*Adarraren Hotsa* disko berriak oso ondo islatzen du taldearen izaera eta garapena. Nahia egia bihurtu dugu. Disko honen bidez, 10 urte luzeko epealdia itxi nahi izan dugu, eta bide honetan ikasitako guztia eraman nahi izan dugu praktikara” aipatu du Iñigo albokariak. Euskal Herri-
tik barrena egingo duten bira izan-
go da hitzon lekuko. ■

